

ועדת הבחירות המרכזית

לכנסת התשע-עשרה

החלטות והנחיות

השופטת מרים נאור
יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת התשע-עשרה
2011-2012

תוכן העניינים

החלטות מהבחירות למועצה האזורית גוש-עציון ולמועצה המקומית אלפי-מנשה

תעמולת בחירות

א. שימוש במשאבי הרשות המקומית לצורכי תעמולת בחירות

- עמ' 13   ✎ תר"מ 6/19 דו"ד פרל נ' יאיר יששכר וולף – צו מניעה המורה למשיב להימנע משימוש בסמלי המועצה האזורית גוש עציון ומהפצת מידע לתושבי המועצה בחתימתו, בשמו או תוך אזכורו באמצעות המועצה או גופים אחרים כגון החברה הכלכלית.

ב. שלטי ומודעות תעמולה

- עמ' 21   ✎ תר"מ 7/19 יאיר יששכר וולף נ' דו"ד פרל – מתן צו המחייב הסרת מודעות ושלטים שנתלו בניגוד להוראות החוק וכן ניקוי ושיקום מקרקעין שהושחתו.

עמ' 26 תר"מ 9/19 משה אופיר נ' גדי טפרמן – החלטה המורה למשיב להימנע מפרסום תעמולת בחירות בשלטי חוצות החורגת מעבר ל-20% משטחי הפרסום של כל משווק פרסום בתחום השיפוט של המועצה המקומית אלפי מנשה.

ג. שימוש בילדים בתעמולת בחירות

עמ' 36 תר"מ 12/19 משה אופיר נ' גדי טפרמן – מתן צו מניעה האוסר על שיתוף ילד שגילו מתחת לגיל 15 בתעמולת בחירות.

ד. שימוש ברמקול

עמ' 46 תר"מ 8/19 יאיר וולף נ' דוידי פרל – מתן צו המורה למשיב להימנע משימוש ברמקול לצורך תעמולת בחירות בניגוד לקבוע בסעיף 4 לחוק התעמולה.

ה. פקודת ביזיון בית-משפט

- עמ' 52   ✎ תר"מ 5/19 נרדי מילר נ' אבי נעים – מחיקת בקשה למתן צו לפי פקודת ביזיון בית משפט בענין שימוש במחשב, בדוא"ל ובסמל של הרשות המקומית לצרכי תעמולה, עקב העדר תשתית עובדתית מספקת ואי צירוף תצהיר.
- עמ' 55   ✎ תר"מ 6/19 דוידי פרל נ' יאיר יששכר וולף – דחיית בקשה לפי פקודת בזיון בית משפט – מותר להפיץ תעמולה המזכירה את החברה הכלכלית של המועצה ופועלו של מועמד בה אם הדבר אינו נעשה תוך שימוש בנכסי ציבור (אם התעמולה מופצת באופן אישי ולא באמצעות המועצה או גופיה).

עמ' 59 תר"מ 11/19 משה אופיר נ' גדי טפרמן – דחיית בקשה על-פי פקודת ביזיון בית המשפט בגין הפרת צו האוסר על שילוט חורג

סקרי בחירות

עמ' 36 ראה גם: תר"מ 12/19 משה אופיר נ' גדי טפרמן – מתן צו מניעה מהמשך פרסום סקר בחירות ללא פרטים בצד תוצאות הסקר בניגוד לקבוע בסעיף 16ה' לחוק התעמולה.

עמ' 67 תר"מ 13/19 משה אופיר נ' גדי טפרמן – דחיית בקשה למתן צו לפי פקודת ביזיון בית משפט בגין פרסום פרטי סקר.

פניה מוקדמת למשיב

עמ' 73   תר"מ 10/19 גדי טפרמן נ'
אמנון כרמי ואח' – מחיקת
בקשה להימנע מהצבת
שלטי פרסום חוצות
והסרתם, עקב אי פניה
מוקדמת למשיב.

תעמולת בחירות

א. שימוש במשאבי הרשות המקומית
לצורכי תעמולת בחירות

המבקש: דוידי פרל
ע"י ב"כ עוה"ד עופר נווה

נגד

המשיב: יאיר יששכר וולף
ע"י ב"כ עוה"ד חנה זיכל

"בקשה דחופה למתן צו מניעה מכח סעיף 17ב
לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959"

החלטה

1. הבקשה שבפני הוכתרה כ"בקשה דחופה למתן צו מניעה מכח סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959" (להלן: חוק התעמולה). יש לראות את הבקשה כבקשה לפי סעיף 163(ז) ל"תקנון המועצות האזוריות – צו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון)(מס' 783), התשל"ט-1979" (להלן: התקנון). התקנון לפי הצו האמור של המפקד הצבאי באזור יהודה ושומרון מפנה לסעיף 17ב לחוק התעמולה, תוך קביעה שהוראות סעיף 17ב יחולו במועצות אזוריות באזור יהודה ושומרון (כמשמעותן בצו מושא התקנון).

2. המבקש מתמודד בבחירות לראשות המועצה האזורית גוש עציון, הקבועות ליום 14.2.2012. המשיב, אשר כיהן במשך שנים כסגן ראש המועצה, החליף בחודש דצמבר 2011 את ראש המועצה הקודם (שמונה לתפקיד אחר). גם המשיב מתמודד בבחירות לראשות המועצה.

3. בבקשה, טען המבקש כי ביום 21.12.2011 שלח המשיב מכתב לתושבי גוש עציון בדואר אלקטרוני, בו קרא להם להצביע עבורו. במכתב הופיע סמל המועצה הכולל את עיצוב "האלון הבודד" והכיתוב "גוש עציון בית ישראלי", שהוא, לטענתו, רכוש המועצה (להלן: המכתב הראשון). נטען כי המבקש פנה לממונה (כפועל) על הבחירות במשרד הפנים, עו"ד איילת פישמן (להלן: הממונה), אשר חוותה דעתה שמדובר בתעמולת בחירות אותה אין להפיץ על חשבון המועצה או עם סמלה. כן ציינה הממונה כי המשיב טען בפניה שהורה לבית הדפוס להוריד את הסמל מהמכתב אך הדבר לא נעשה וכי התחייב לא להפיץ תעמולת בחירות עם סמל המועצה. המבקש טוען כי על אף האמור, המשיך המשיב להשתמש בסמלי המועצה לצרכי תעמולת בחירות. נטען כי המכתב הראשון המשיך להופיע בדף של המשיב ברשת החברתית "פייסבוק". כן נטען כי ביום 13.1.2012 שלח המשיב איגרת בעברית ובאנגלית לתושבי גוש עציון המהווה תעמולת בחירות, תוך שימוש בסמל המועצה, תוך השמטת מספר מלים ממנו, בהטעייה מכוונת (להלן: האיגרת לתושב). נטען כי ההטעייה חמורה במיוחד נוכח העובדה שהיא נעשתה לאחר ההבהרה מטעם הממונה. עוד טען המבקש כי בשבועות האחרונים מופצים מטעם המשיב מסמכים לתושבי גוש עציון תוך מסווה של שירות לתושב. לטענת המבקש היקף ההודעות על שירותים לתושב הוא חסר תקדים, דווקא בתקופה הקרובה לבחירות. דוגמה לכך היא מכתב ששלח המשיב לתושבים בכובעו כיו"ר החברה לפיתוח גוש עציון בענין הקמת יחידת שירות בחברה. עוד טוען המבקש כי המשיב מפרסם את תמונתו באתר המועצה וכי הדבר מהווה תעמולת בחירות פסולה.

4. בתגובתו, טען המשיב כי הבקשה קנטרנית וכי הוא פועל כדין. המשיב מודה שהוא הפיץ מכתב על גבי עיצוב נייר המכתבים של המועצה, אולם הוא עשה זאת על חשבונו. לטענתו, הוא מונה לתפקיד רק לאחרונה ולא היה מודע לאיסור השימוש בסמל המועצה. הוא חשב לתומו כי אם הוא מממן את המכתב, אין בכך פסול. המשיב טוען כי הוא עמד בהתחייבותו לממונה להימנע משימוש בסמל המועצה. עוד טוען המשיב כי העתק המכתב הראשון אשר התגלה בדף ה"פייסבוק" שלו לא היה אלא עותק שהועלה אליו כבר ביום הפצת המכתב, טרם פנייתו הראשונה של המבקש לממונה. לטענתו, העתק המכתב היה ב"היסטוריה" של דף ה"פייסבוק", שהיא לטענתו ארכיון. המשיב טוען, מצד אחד, כי "טרם הספיק" במהלך סוף השבוע בין שיחתו עם הממונה ועד פנייתו הנוספת של המבקש אל הממונה בענין דף ה"פייסבוק" למחוק את המכתב הראשון ממנו; אולם, באותה נשימה טוען הוא כי "כלל לא היה מודע לקיומו" של המכתב הראשון בדף ה"פייסבוק" שלו. המשיב הצהיר בתצהירו כי הוא כבר מחק את המכתב הראשון מדף ה"פייסבוק" שלו.

5. בענין האיגרת לתושב, מושא הטענות בענין שימוש מטעה בסמלי המועצה, מסכים המשיב כי מדובר בתעמולת בחירות אשר מומנה על ידו. אלא שלטענת המשיב הוא הקפיד שלא להשתמש בסמל המועצה. לטענת המשיב האלון הבודד, כשלעצמו, אינו מהווה סמל המועצה, אלא מסמל את גוש עציון עצמו, על תולדותיו ומוסדותיו. לטענת המשיב מוסדות שונים עושים שימוש בעץ האלון, כדוגמת חטיבת גולני בצה"ל. המשיב מבהיר כי הכיתוב בסמל באיגרת לתושב אינו כסיסמת המועצה "גוש עציון בית ישראלי", אלא סיסמא שונה, "גוש עציון הבית שלנו". המשיב טוען כי אין כל איסור על שימוש בסיסמא ובסמל שהם שונים מאלה של המועצה. לטענת המשיב הוא קיבל ייעוץ משפטי לפיו "אין הכרה בלוגו 'בית ישראלי' כסמל הרשות המקומית לפי דין, מכל מקום למען הזהירות

ראוי להימנע משימוש בלוגו המקובל של המועצה ולו מחשש הטעית הציבור" (ההדגשה הוספה). המשיב מציין כי הדגיש בשורה האחרונה באיגרת לתושב כי מדובר בפרסום במימון מכספי הבחירות של המשיב.

6. בענין מכתבו כיו"ר החברה הכלכלית, טוען המשיב כי מכתב זה נשלח על ידו ועל ידי מנכ"ל החברה לקהל לקוחות החברה שאינו חופף את תושבי המועצה. לטענתו המבקש מנסה לשתק פעילות לגיטימית של המשיב.

7. המשיב הודה כי תמונתו מופיעה באתר המועצה, אך לטענתו הדבר נעשה כדין, וכי כל פרשנות אחרת היא פרשנות קיצונית ומוטעית.

8. בתגובת המבקש לתגובה, אשר הוגשה היום, טוען המבקש כי לא מוכר המושג "ארכיון" ברשת "פייסבוק". לטענתו המשיב מפנה בכל פרסומיו לדף ה"פייסבוק" שלו. טוען המבקש, כי אין בסיס לטענה בענין סמל חטיבת גולני, שכן סמל זה אינו עץ אלון אלא עץ זית, שאין לו כל דמיון לסמל המועצה. לטענת המבקש, באורח פלא הוסרה תמונת המשיב מאתר המועצה.

דיון

9. אין צורך בבקשה זו להכריע בשאלה אם הסמל שבו משתמש המועצה הוא סמלה הרשמי או אם שימוש בו מהווה שימוש בנכסי הציבור כאמור בסעיף 163(ז)(4) לתקנון, המחיל בשינויים את סעיף 2א לחוק התעמולה על המועצה שבנדון. די בכך שתעמולת הבחירות שבענייננו היא דוגמה מובהקת לתעמולת בחירות העלולה להטעות את הבוחר לחשוב שמדובר במידע מטעם הרשות המקומית (ראו החלטת יושבת ראש ועדת

הבחירות השופטת ד' דורנר בתר"מ 35/03 בן דוד נ' פרץ (לא פורסם, 21.8.2003)). היא סמלה הרשמי של המועצה אשר יהא, אין מחלוקת בין הצדדים שנייר המכתבים במכתב הראשון הוא נייר המכתבים שבו משתמשת המועצה במגעיה עם תושביה. השוואה בין נייר המכתבים של המועצה במכתב הראשון לבין נייר המכתבים שעליו הודפסה האיגרת לתושב מושא טענות ההטעיה – לרבות העיצובים הגליים והסמל בכותרות המכתבים – מעלה כי הם זהים עד כדי כך, שהמעייין הסביר עלול לטעות ולחשוב שמדובר בנייר המכתבים של המועצה. טוב מראה עיניים מכל תיאור מילולי, ועל כן אני מצרפת כנספח א' להחלטתי זו העתק של המכתב הראשון ושל האיגרת לתושב, זה לצד זה; כמו כן אני מצרפת כנספח ב' העתק מוגדל של הסמל במכתב הראשון לצד הסמל באיגרת לתושב. אף עיון מקרוב בסמל עצמו בשני המכתבים מביא לאותה מסקנה. העץ נראה בדיוק אותו עץ; הקו התחתון, לכאורה, בדיוק אותו קו; גופן הכיתוב דומה אם לא זהה; תחילת הכיתוב באותו מקום מתחת לקו הוא זהה ("גוש עציון"). המשך הכיתוב באותה שורה דומה אף הוא ("בית ישראלי" ו-"הבית שלנו"). עיון בנספחים א' ו-ב' – אומר דרשני. מדובר בתעמולה מטעה. בהיקש מדיני גניבת עין, האיגרת לתושב מקיימת בבירור את כל מבחני גניבת העין – מבחן המראה והצליל, מבחן סוג הטובין וחוג הלקוחות ומבחן שאר נסיבות הענין (ראו ע"א 5792/99 תקשורת וחינוך דתי-יהודי משפחה (1997) נ' א.ס.בי.סי. פרסום, שיווק וקידום מכירות, פ"ד נה(3) 933, 949 (2001)). ליד הזהות בין עצי האלון במכתבים מושא ענייננו, השוני מהעץ של חטיבת גולני ברור ובולט לעין; די אם נזכיר כי בסמלה של גולני מופיעים שורשים בולטים. העתק הסמל של חטיבת גולני אשר צורף לתשובת המבקש לתגובה מצורף להחלטתי זו כנספח ג'. לאור האמור, ניתן בזה צו מניעה המורה למשיב להימנע משימוש ברכיבים כלשהם של נייר המכתבים ו/או סמלים הנוהגים

במועצה האזורית גוש עציון במסגרת תעמולת הבחירות שלו, למעט המלים "גוש עציון", שגם בכתיבתן יש להשתמש בגופן אחר שאינו דומה לזה שמשמש בתכתובת של המועצה.

10. נוכח טענות המבקש בענין תדירות חריגה של הפצת מידע לתושבים בתקופת הבחירות, נוכח הזמן הקצר עד הבחירות וברוח הנחיות שר הפנים בענין פרסומים בשם המועמד בששת החודשים לקראת הבחירות (ראו משרד הפנים – המפקח הארצי על הבחירות - דיני בחירות לרשויות המקומיות 164 (איילת פישמן עורכת, 2008); ראו גם תר"מ 2/83 נאות נ' עיריית חיפה, פ"ד לז(4) 183, 189 (1983)), ניתן בזאת גם צו המורה למשיב להימנע מהפצת מידע לתושבי המועצה בחתימתו, בשמו או תוך אזכורו, באמצעות המועצה או באמצעות גופים אחרים כגון החברה הכלכלית, בימים הספורים שנותרו עד לבחירות.

11. נוכח הצהרתו של המשיב לפיה הוא מחק את המכתב הראשון עם סמל המועצה מדף ה"פייסבוק" שלו והתחייבותו להימנע משימוש בסמל זה בתעמולת הבחירות, אין צורך בצו בענין זה. גם בענין תמונת המשיב באתר המועצה לא ראיתי מקום לצו מניעה: המבקש עצמו טוען כי התמונה הוסרה מאתר המועצה, ולכן מתייטר לעת הזו הצורך לדון בענין זה.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ב (2.2.2012).

מרים נאור
שופטת בית המשפט העליון
יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-19

ב. שלטי ומודעות תעמולה

המבקש: יאיר יששכר וולף
ע"י ב"כ עוה"ד חנה זיכל

נגד

המשיב: דוידי פרל
ע"י ב"כ עוה"ד עופר נווה

בקשה למתן צו מניעה לפי
סעיף 163(ז) ל"תקנון המועצות
האזוריות – צו בדבר ניהול
מועצות מקומיות (יהודה
והשומרון)(מס' 783),
התשל"ט-1979"

החלטה

1. בפני בקשה לפי סעיף 163(ז) ל"תקנון המועצות האזוריות – צו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון)(מס' 783), התשל"ט-1979" (להלן: התקנון). סעיף 163(ז) הנזכר לתקנון לפי אותו הצו, שהוא צו של המפקד הצבאי באזור יהודה ושומרון, מפנה לסעיף 17 ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק התעמולה), תוך קביעה שהוראות סעיף 17 ב יחולו במועצות אזוריות באזור יהודה ושומרון

(כמשמעותן בצו מושא התקנון – להלן: מועצות אזוריות), בשינויים המפורטים בתקנון.

2. כפי שכבר פורט בהחלטתי מיום 2.2.2012 בתר"מ 6/19 אשר התנהל בין הצדדים בבקשה זו, המבקש והמשיב מתמודדים בבחירות לראשות מועצה האזורית גוש עציון. תחילה הגיש המשיב דכאן, מר דוידי פרל, בקשה לצו מניעה נגד המבקש, מר יאיר יששכר וולף, בענין תעמולה אסורה. בהחלטה הנזכרת הוצאתי צו מניעה בענין תעמולה מטעה ובענין תעמולה תוך שימוש בנכסי הציבור. בהמשך הגיש מר פרל בקשה בה טען כי מר וולף מבזה את הצו. דחיתי בקשה זו.

3. הפעם, המבקש צו בענין תעמולה אסורה הוא מר וולף. בבקשה מתבקש צו המורה למר פרל להסיר לאלתר את המודעות והשלטים אשר תלה או הדביק באזורים אסורים, בין היתר על מתקנים בבעלות משרד הבטחון, צה"ל והחברה הלאומית לדרכים, תוך גירוד וניקוי והחזרת המצב לקדמותו תוך 24 שעות. כן מתבקש צו המורה למר פרל להימנע מתלייה והדבקה של מודעות נוספות כאמור. כן מתבקש צו המורה למר פרל להימנע משיתוף ילדים מתחת לגיל 15 בתעמולת הבחירות שלו.

4. לטענת המבקש, מר פרל הדביק ותלה "אין ספור" מודעות בכל רחבי גוש עציון ובייחוד במקומות ציבוריים, תוך זלזול בהוראות החוק וכי תלה שלטים על כבישים מרכזיים, עמודי מתח גבוה, גשרים ומנהרות, תוך סיכון חיי אדם ממש. עוד נטען כי מר פרל הדביק מודעות ברכוש משרד הביטחון, על תחנות אוטובוס ואפילו על שלטי דרכים של החברה הלאומית לדרכים. נטען כי מודעות המשיב מודבקות באופן המקשה לגרדם ולהסירם. עוד נטען כי מר פרל הדביק שלט תעמולה מעל פתח מנהרת גוש עציון תוך קידוח וגרימת נזק לרכוש הציבורי וכי השלט נפל מעל הנהגים הנוסעים

בכביש, כאשר "[רק בגדר נס נמנעה תאונת דרכים קשה]". לטענת המבקש, מדובר בהפרה בוטה של הוראות סעיף 9 ו-10 של חוק תעמולה.

5. טענה נוספת של המבקש נוגעת לשימוש בילדים מתחת לגיל 15. לפי הטענה, המשיב הופיע עם ילדיו בצילום בראיון עיתונאי. המבקש טוען כי בכך עשה המשיב שימוש אסור בילדים בתעמולת בחירות, בניגוד לסעיף 2ג לחוק התעמולה.

6. התמונות שצורפו כנספחים לתצהיר המבקש מצביעות על כך שמודעות ושליטים הנחזים להיות תעמולת בחירות מטעם מר פרל אכן הודבקו ונתלו על שליטי דרך – חלקם באופן המסתיר חלק מהמידע בשלט – על ביצורי הבטון בתחנות אוטובוס, במתקני תחנת אוטובוס (כאשר לפחות אחד מהם נושא את שם החברה הלאומית לדרכים) ועל ארון תשתיות בצומת דרכים. בענין המודעות, מדובר בהפרה ברורה ובוטה של סעיפים 9 ו-10(א)(4) לחוק התעמולה, אשר קובעים כי אין להדביק מודעות תעמולת בחירות אלא על לוחות שייעדה הרשות המקומית דרך קבע למודעות או כאלה שהיא ייעדה לכך במיוחד לתעמולת בחירות, לקראת בחירות (בענין תחנות אוטובוס, ראו והשוו תר"מ 6/89 בינשטוק נ' סיעת המערך – בת ים (לא פורסם, 13.12.1989)). אף בענין השליטים מדובר בהפרה ברורה ובוטה של סעיף 9 לחוק התעמולה וכן סעיף 10א, המחיל את הוראות סעיף 10 בדבר מודעות, על שליטים, בשינויים המחויבים.

7. בתגובת המשיב לענין המודעות והשליטים למיניהם, לא מצאתי תשובה מניחה את הדעת. הטענה המרכזית היא כי גם המבקש תולה מודעות אסורות. טענה זו אינה הגנה בפני הפרת האיסור שבחוק על ידי המשיב.

טענה נוספת של המשיב היא כי מרבית השילוט של שני הצדדים כבר הורד על ידי מע"צ. גם אם נכונה טענתו זו של המשיב, אין בכך כדי להקנות לו חסינות מפני הצורך להוריד שלטים שלא הוסרו. אע"פ, כי אומנם אין מקום לצו נגד המבקש כפועל יוצא מהאמור בתגובת המשיב, אך נכון יעשה המבקש עצמו אם יסיר אף הוא שלטים ומודעות אסורות מטעמו, אם ישנם כאלו, תוך התקופה האמורה בצו זה.

8. סעיף 163(ז)(11) לתקנון, המחיל את סעיף 17ג לחוק התעמולה (בשינויים מסוימים) מסמיך את יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית ליתן צו המחייב מועמד בבחירות ברשות מקומית להסיר מודעות וכתובות העומדים בניגוד להוראות החוק ולנקות ולשקם את המקרקעין שהושחתו, תוך זמן שייקבע בצו. בענייננו, הצו מתבקש בעוד מערכת הבחירות בעיצומה. קיומה של תעמולה אסורה במהלך הימים האחרונים לקראת הבחירות מהווה שיקול מוגבר בעד הוצאת צו בענין הסרתה תוך זמן קצר וללא דיחוי. נוכח האמור, ניתן בזה צו המורה למשיב להסיר את המודעות והשלטים תוך 24 שעות. אני מחייבת את המשיב לשקם את המקרקעין שבהם הודבקו המודעות ו/או נתלו שלטיו, תוך החזרת המצב לקדמותו, וזאת, תוך 14 יום.

9. לעומת זאת, לא ראיתי מקום לצו בענין שימוש בילדים בתעמולת בחירות. לטענת המבקש עצמו, תמונות ילדי המשיב הופיעו במסגרת ראיון של המשיב בעיתון. המבקש לא טען, וממילא לא הוכיח, כי העיתון אינו באמת עיתון אלא חומר תעמולה שמקור הדפסתו והפצתו הוא המשיב, או כי הראיון שבמסגרתו מופיעה התמונה הוא מודעה בתשלום. נראה כי מדובר, גם לשיטת המבקש, בכתבה בעיתון ולא ב"תעמולת בחירות"

כמשמעותה בסעיף 2 לחוק התעמולה, המוחל על המועצה האזורית מכוח סעיף 163(ז) לתקנון.

10. בשולי הדברים: שני הצדדים נקראים לפעול תוך הקפדה על חוקי הבחירות, כיאה למי שמתמודדים על תפקיד ציבורי, ולא להיזקק שוב ושוב לפניות ליושבת ראש ועדת הבחירות המרכזית.

ניתנה היום, ט"ו שבט התשע"ב (8.2.2012).

מרים נאור
שופטת בית המשפט העליון
יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-19

תר"מ 9/19

כב' השופטת מרים נאור
יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-19

המבקש: משה אופיר

נגד

המשיב: גדי טפרמן
ע"י ב"כ עוה"ד ר. קרגולה

בקשה למתן צו לפי סעיף 22(ז)
ל"תקנון המועצות המקומיות
(יהודה והשומרון), התשמ"א-
1981"

החלטה

1. בפני בקשה לפי סעיף 22(ז) ל"תקנון המועצות המקומיות (יהודה והשומרון), התשמ"א-1981" (להלן: התקנון). בתקנון נקבע כי הוא הוצא לפי סעיף 2 לצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 1981/2).

892), התשמ"א – 1981 ויתר סמכויותיו של המפקד הצבאי לפי כל דין ותחיקת בטחון. סעיף 22(ז) הנזכר לתקנון מפנה לסעיפים 17ב ו-17ג לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק התעמולה), תוך קביעה שהוראות חוק התעמולה יחולו במועצות מקומיות באזור יהודה ושומרון (כמשמעותן בצו מושא התקנון – להלן: מועצות מקומיות), בשינויים המפורטים בתקנון. לטענת המבקש, שהוא יו"ר ועדת הביקורת של המועצה המקומית אלפי מנשה, המשיב, אשר מתמודד בבחירות המיוחדות לראשות המועצה, מפרסם תעמולת בחירות על גבי מתקני פרסום חוצות המופעלים על ידי משווק בהיקפים העולים על המותר לפי סעיף 10ב לחוק התעמולה. לטענת המבקש, מתוך שני שלטי חוצות בתחום השיפוט של אלפי מנשה המיועדים לפרסומים מסחריים, המשיב מפרסם על 3 מתוך 4 צדדים מהם תעמולת בחירות, המהווים 75% משטח הפרסום האפשרי בשלטי חוצות אלה. כן טוען המבקש כי ב-5 הצדדים של "בילבורדים" המיועדים לפרסומת מסחרית בתחום השיפוט של המועצה, מפרסם המשיב תעמולת בחירות בכולם. המבקש ציין כי פנה למשיב בענין מושא הבקשה בטלפון ובדואר אלקטרוני ביום 13.5.2012 ופנה לסיעתו בכתב ביום 14.5.2012.

2. בתגובתו, טען המשיב כי הבקשה הוגשה בחוסר תום לב, כי המבקש הוא פעיל פוליטי של מועמד אחר בבחירות המיוחדות במועצה המקומית אלפי מנשה – מר אמנון כרמי. המשיב מודה שהמבקש פנה אליו טלפונית בענין מושא הבקשה, אך טוען שמסר למבקש כי הוא "אינו פועל בכובעו כעו"ד כי אם כמועמד... וכי ככל שתועבר לידי התייחסות בכתב תיבחן היא משפטית...". לטענת המשיב, הוא לא קיבל את הפניה הכתובה מטעם המבקש, אשר נשלחה לכתובת דוא"ל בלתי פעילה. לטענת המשיב, בנסיבות אלו יש לדחות את הבקשה בגין העדר פניה מוקדמת. עוד טוען המשיב כי המבקש פעל להצבת שבעה שלטי חוצות "ענקיים פיראטיים"

בגודל של 14 מ"ר כל שלט, שבו מופיעה דמותו של מר אמנון כרמי, לכל אורך תוואי הכביש הגישה לישוב אלפי מנשה – אולם המבקש לא פנה בבקשה לצו מניעה נגד מר כרמי בקשר לשלטים אלה. לטענת המשיב, המבקש, אשר מתהדר בתפקידיו כיו"ר ועדת הביקורת של אלפי מנשה וכחבר בוועדת הבחירות, עושה איפה ואיפה ומבקש צו רק נגד המשיב. עוד טוען המשיב כי בענין השלטים הנושאים תעמולת בחירות של מר כרמי יצאו צווי הריסה, אך המבקש מתעלם מהם. כן טוען המשיב כי הבקשה לוקה באי מיצוי הליכים עקב אי פניה ליו"ר ועדת הבחירות ביישוב ולוקה בשיהוי, היות ושלטי החוצות מטעם המשיב תלויים מזה חודש ימים; לטענת המשיב, בקשה זו הוגשה כנקמה על הוצאת צווי הריסה נגד השלטים מטעם מר כרמי. עוד טוען המשיב כי הבקשה הוגשה שלא כדין מאחר ולא צורפו חברת הפרסום אשר הציבה את שלטי החוצות או המועצה המקומית. לטענת המשיב, בהעדרם של צדדים אלה, המחזיקים בנתונים מלאים ומפורטים על אודות שטחי הפרסום, לא ניתן להכריע בבקשה.

3. לגופו של ענין, מודה המשיב כי פנה לחברת הפרסום לצורך הצבת שלטי הפרסום ושכר את שטחי הפרסום. לטענת המשיב אין לו כל מידע אודות כמות השלטים, גודלם, שטחי הפרסום בישוב וכל נתון אחר בעניין. נטען כי שטחי הפרסום הציבורי בו עושה שימוש מר כרמי הוא 98 מ"ר, וזאת, כאשר שטח הפרסום שבשימוש המשיב הוא 30 מ"ר בלבד. המשיב מדגיש כי המבקש לא צירף כל מסמך או ראיה המעידים או מוכיחים את הנתונים שהמבקש טען להם בענין שטחי הפרסום בתחום השיפוט של המועצה. לטענת המשיב "אף אם נלך לגישתו של המבקש, גישה המוכחשת לכשעצמה, ונאמר כי שטח הפרסום הינו 158 מ"ר (לטענתי מדובר בשטח פרסום גדול יותר) הרי שאני עושה שימוש בשטח פרסום של 18.9% בלבד ומכאן כי השילוט מוצב כדין". כן טוען המשיב כי בכוונתו "להגיש בימים

הקרובים עתירה מתאימה כנגד מר אמנון כרמי" ומבקש הוא כי אותה עתירה תידון במשותף עם בקשה זו.

4. בתשובה לתגובה, עליה הוריתי ביום 20.5.2012, מכחיש המבקש את הטענה שהוא מהווה חלק פעיל במטה בחירות של מר אמנון כרמי ולטענתו, בוודאי שלא היה לו חלק כלשהו בהצבת שלטים מטעם מר כרמי או מטעם מועמד כלשהו. לטענתו, הוא לא הגיש בקשה לצו מניעה בענין השלטים שהציב מר כרמי כי חוק הבחירות (דרכי תעמולה) אינו חל על שלטים אלה (יוער כי טענה משפטית זו אינה נכונה – ראו סעיפים 9 ו-10א לחוק התעמולה). כמו כן, שלטים אלה מצויים מחוץ לשטח השיפוט של המועצה המקומית אלפי מנשה, ואילו המבקש פנה בבקשה מכוח היותו יו"ר ועדת הביקורת של אלפי מנשה בלבד. המבקש טוען כי אם המשיב היה פועל בתום לב, הוא היה פונה לחברת הפרסום עם פניית המבקש בעל-פה ודואג להסרת השלטים החורגים מההיקף המותר. המבקש מטעים כי רק הוא המבקש בבקשה; עם זאת, הוא מודה כי מר אמנון כרמי וגם מועמדים אחרים עומדים מאחוריה. לטענת המבקש, בשיחת הטלפון שלו עם המשיב הוא ציין את הודעת הדוא"ל שהוא שלח, והמשיב לא ציין כי לא קיבל אותה.

5. דין הבקשה להתקבל.

6. בענין פניה מוקדמת, המשיב מודה כאמור כי המבקש פנה אליו בעל-פה בענין מושא הבקשה. אף אם המשיב ביקש לקבל גם פניה בכתב, ואף אם אניח שהפניה בכתב לא הגיעה לידי, בכך שאחד מערוצי הפניה שבהם ניסה המבקש לפעול נשא פרי, הוא עמד ברף הנדרש של פניה מוקדמת. אינני רואה רבותא בטענת המשיב לפיה הוא חבש בעת קבלת הפניה

"כובע" כמתמודד, לעומת "כובעו" כעורך דין. מקום שקיימת דרישת פניה מוקדמת בדין, לא אחת המשיב המקבל את הפניה המוקדמת אינו עורך דין כלל וכלל, ועם קבלת הפניה הוא יוצר קשר עם יועציו המשפטיים, שינחוו כיצד לפעול. גם הטענה בענין אי מיצוי הליכים דינה להידחות. המוסמך ליתן צו למניעת עבירות על חוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959, הוא יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית. גם טענת השיהוי דינה להידחות, שכן יש בחשש לפגיעה בשלטון החוק כדי לגבור על שיהוי, גם כאשר מתקיים שיהוי (ראו והשוו בג"ץ 2285/93 נחום נ' לב, ראש עיריית פתח-תקווה, פ"ד מח(5) 630 (1994)). מדובר בענייננו בשוויון בבחירות – לא פחות – וכל יום שנוטר עד הבחירות שבו מופיעה תעמולת בחירות יכול להשפיע על תוצאות הבחירות. אין פגם בכך שהבקשה הוגשה רק נגד המשיב, מבלי לצרף צדדים אחרים כגון חברת הפרסום או המועצה המקומית. אמנם מגבלות מסוימות בחוק התעמולה בענין שילוט חוצות חלות גם על משווק פרסום, אך כפי שיבואר, מגבלות אלה חלות במישרין גם על מתמודד, ורשאי היה המבקש לבקש צו נגד מתמודד בלבד על הפרתו הנטענת.

7. לגוף הענין, סעיפים 10ב(3) ו-4 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה) קובעים כי מתמודד בבחירות מיוחדות לראש רשות מקומית לא יפרסם תעמולת בחירות, על גבי מיתקני פרסום חוצות המופעלים על ידי משווק פרסום המפעיל יותר מ-10% ממתקני הפרסום בשטח רשות מקומית (לפי סעיף 22(ז) לתקנון, שטח "מועצה מקומית"), בשטח פרסום העולה על השיעור של 20 אחוזים משטח הפרסום של אותו משווק פרסום במועצה המקומית. המבקש הצהיר בבקשתו, תחת הזהרה, כי מבדיקה שערך עולה כי קיימים בתחום השיפוט של אלפי מנשה שלושה שלטי חוצות גדולים וארבעה שלטי בילבורד קטנים המיועדים לפרסומים מסחריים, כאשר המשיב משתמש ב-3 מתוך 4 צדדי שלטי החוצות המיועדים לפרסום מסחרי

ובכל 5 הצדדים של שלטי ה"בילבורד" אשר אינם משמשים כשלטי הכוונה לרחובות הישוב. כאן המקום לציין כי בתשובה לתגובה צירף המבקש לראשונה את החוזה הנטען עם חברת הפרסום; מסמך זה היה צריך להיות מוגש עם הבקשה על מנת שהמשיב יוכל להתייחס אליו, ואני אתעלם ממנו. המשיב, לא הכחיש את העובדות הנטענות בהצהרת המבקש, בעקבות בדיקה משלו או בכלל. זאת ועוד: המשיב טען שהנתונים מצויים אצל חברת הפרסום והלין על כך שהמבקש לא צירף את חברת הפרסום כמשיבה; אולם דווקא המשיב, שהוא מי שהתקשר עם חברת הפרסום, נמנע מלהביא נתונים לסתור את הצהרת המבקש, ואף נמנע מלטעון שפנה אל חברת הפרסום על מנת לקבל נתונים אלה. אוסיף, כי המשיב, אשר טען שלשיטת המבקש קיימים 158 מ"ר לפרסום מסחרי בתחום השיפוט של היישוב (ומכאן חישוב המשיב לפיו החלק המנוצל לתעמולת הבחירות מטעמו הוא חוקי), לא הבהיר כיצד זה, שלשיטת המבקש מדובר ב-158 מ"ר. ככל שניתן להבין (המשיב ציין כי שטח הפרסום בשלטים הפיראטיים של מר כרמי עומד על 98 מ"ר וכי שטח השלטים מטעמו עומד על סך 30 מ"ר), המשיב מנסה לטעון כי יש לגזור את אחוזי שטח הפרסום המותר מסך השילוט המסחרי במועצה המקומית; אלא שהמשיב מערבב מין בשאינו מינו. כפי שצוין לעיל, סעיף 10 ב לחוק התעמולה עניינו אחוזים מתוך סך שטח הפרסום של משווק פרסום פלוני. בין הצדדים אין מחלוקת שפועל רק משווק פרסום אחד בתחום המועצה המקומית; ואף אם מתמודד אחר הציב שלטים "פיראטיים" כטענת המשיב, אין בכך כדי לפטור את המשיב מהמגבלות בחוק לגבי אחוזי פרסום אצל כל משווק פרסום. סיכומו של דבר: המשיב לא הכחיש לגופם את הנתונים להם טען המבקש, ואף לא טען שפנה כדי לקבל מחברת הפרסום (שעמה הוא זה שהתקשר) כדי להפריך נתונים אלה.

8. ניתן בזאת צו המורה למשיב להימנע מפרסום תעמולת בחירת מטעמו בשלטי חוצות החורגת מעבר ל-20% משטחי הפרסום של כל משווק פרסום בתחום השיפוט של המועצה המקומית אלפי מנשה. כן ניתן בזאת צו המורה למשיב להביא להסרת כל תעמולת בחירות מטעמו בשלטי חוצות החורגת מעבר ל-20% משטחי הפרסום של כל משווק פרסום בתחום השיפוט של המועצה המקומית אלפי מנשה, וזאת תוך 3 ימים.

9. מבלי לקבוע מסמרות לגבי הטענות בענין שילוט מטעם מועמד אחר בבחירות המיוחדות במועצה המקומית אלפי מנשה שלא היה צד לבקשה זו, כל הצדדים בבחירות נקראים לפעול תוך הקפדה על חוקי הבחירות, כיאה למי שמתמודדים על תפקיד ציבורי, ולא להיזקק שוב ושוב לפניות ליושבת ראש ועדת הבחירות המרכזית.

ניתנה היום, כ"ט אייר התשע"ב (21.5.2012).

מרים נאור
שופטת בית המשפט העליון
יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-19

ג. שימוש בילדים בתעמולת בחירות

המבקש: משה אופיר

נגד

המשיב: גדי טפרמן
ע"י ב"כ עוה"ד ר. קרגולה ואח'

בקשה לצו מניעה לפי סעיף
22(ז) ל"תקנון המועצות
המקומיות (יהודה והשומרון),
התשמ"א-1981"

החלטה

1. באלפי מנשה, שהיא מועצה מקומית לפי צו של המפקד הצבאי (צו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א – 1981 (להלן: צו המפקד הצבאי)), מתקיימות בחירות מיוחדות לראשות המועצה. בפני בקשה נגד המשיב, המתמודד בבחירות אלה, לצו לפי סעיף

22(ז) ל"תקנון המועצות המקומיות (יהודה והשומרון), התשמ"א-1981" (להלן: התקנון). בתקנון נקבע כי הוא הוצא לפי סעיף 2 לצו המפקד הצבאי ויתר סמכויותיו של המפקד הצבאי לפי כל דין ותחיקת בטחון. סעיף 22(ז) הנזכר לתקנון מפנה לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק התעמולה), לרבות סעיפים 17 ב ו-17 ג שבו, תוך קביעה שהוראות חוק התעמולה יחולו במועצות מקומיות באזור יהודה ושומרון (כמשמעותן בצו המפקד הצבאי, ולהלן: מועצות מקומיות), בשינויים המפורטים בתקנון.

בבקשה נטען כי המשיב הפר את הוראות חוק התעמולה בשני הקשרים. האחד - במסגרת פרסום סקר בחירות. השני - בכך שפרסם תעמולת בחירות בשיתוף ילדים מתחת לגיל 15.

סקר בחירות

2. סעיף 16ה(א) לחוק התעמולה, המסדיר פרסום סקר בחירות, מגדיר "משדר לציבור" כ"משדר בכלי התקשורת האלקטרוניים" ומגדיר "מפרסם בכתב לציבור" כ"לרבות בעיתון או באינטרנט". סעיפים 16ה(ב) ו-(ג) לחוק התעמולה קובעים:

16ה.

...

(ב) הראשון שמשדר לציבור על תוצאותיו של סקר בחירות ומי שמשדר כאמור בתוך 24 שעות מאז שתוצאות הסקר נמסרו לציבור לראשונה, יציין בצד התוצאות את כל אלה:

(1) שמו של הגוף שהזמין

- את הסקר ;
- (2) שמו של הגורם שערך את הסקר ;
- (3) התאריך או התקופה שבה בוצע הסקר ;
- (4) האוכלוסיה שמתוכה נלקח מדגם המשיבים לסקר ;
- (5) מספר האנשים שהתבקשו להשתתף בסקר ומספר האנשים שהשתתפו בו בפועל ;
- (6) מרווח הטעות לגבי הנתונים שהושגו.
- (ג) המפרסם בכתב לציבור על תוצאותיו של סקר בחירות כאמור בסעיף קטן (ב), יפרט, נוסף על האמור באותו סעיף קטן, גם את השאלות שנשאלו בסקר.

אין מחלוקת בין הצדדים כי במסגרת 90 הימים לפני הבחירות (ראו סעיף 2 לחוק), ביום 1.6.2012, בין השעות 0:00-1:00, פרסם המשיב סקר בחירות, הן באינטרנט הן בהפצת כרוז. גם אין מחלוקת שהפרסום בדבר תוצאות סקר הבחירות, שהעתקו צורף לבקשה, פורסם מבלי שצוין אף אחד מהפרטים בסעיפים 16ה(ב)(1) – (6) לחוק. ניכר בו כי הוא אף לא כלל את השאלות שנשאלו בסקר (סעיף 16ה(ג) לחוק).

3. בענין הפרסום שנעשה באינטרנט, טוען המשיב כי בתוך 24 שעות מפרסום זה, פורסמו באינטרנט, למעט הפרטים בענין כמה אנשים התבקשו להשתתף בסקר הבחירות כאמור בסעיף 16ה(ב)(5) לחוק, כל הפרטים המנויים בסעיף 16ה(ב)(1)-(6) לחוק. המשיב טוען כי הפרט בענין מספר

האנשים שהשתתפו בסקר בפועל (סעיף 16ה(ב)(5) סיפא לחוק) "חשוב יותר" מהפרט בענין מספר האנשים שהתבקשו להשתתף בסקר הבחירות (סעיף 16ה(ב)(5) רישא לחוק; ראו סעיף 7 לתגובה). על רקע פרסום "משלים" זה טוען המשיב כי למעט העדר ציון הפרטים בענין כמה אנשים התבקשו להשתתף בסקר הבחירות, הוא לא הפר את החוק, וזאת לאור ציון התקופה של 24 שעות בסעיף 16ה(ב) לחוק המצוטט לעיל. עוד טוען המשיב כי ביום 2.6.2012 פורסמה השאלה מסקר הבחירות, למי מבין המועמדים היה המשתתף מצביע (ובקרוב הלא יודעים, איזה מועמד מעדיף המשתתף על גבי אחרים). לטענת המשיב, שאלה זו היא השאלה "הרלוונטית לתוצאות שפורסמו". יצוין כי גם בתגובתו לבקשה לא פירט המשיב את כל השאלות שנשאלו בסקר הבחירות, ולא נטען ששאלה זו היתה השאלה היחידה בו. בענין הפרסום בכרוז, טוען המשיב כי ביום 3.6.2012 הפיץ "כרוז משלים" שבו הופיע התוכן שפורסם בפרסום הנוסף באינטרנט הנזכר לעיל. יום 2.6.2012 היה יום שבת, ולאור סעיף 10(ג) לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981, הקובע כי "במנין ימי תקופה יבואו גם ימי מנוחה, פגרה או שבתון שעל פי חיקוק, זולת אם הם הימים האחרונים שבתקופה", טוען המשיב שיש לראות את פרסום "הכרוז המשלים" כפרסום שנעשה במועד. המשיב טוען שהבקשה הוגשה בחוסר תום לב, בין היתר כי המבקש הגיש אותה לאחר שכבר ידע על הפצת הכרוז המשלים אך לא גילה זאת בבקשתו. הוא קובל גם על כך שהמבקש ציין בבקשתו שכבר הוצאתי צו נגד המשיב בבקשה אחרת במסגרת בחירות אלה, לאחר שהפר את הדין.

4. דין הבקשה לצו בענין פרסום סקר בחירות להתקבל. אין כל בסיס לטענות המשיב בענין פרסום "משלים" תוך 24 שעות. קריאת סעיף 16ה(ב) מעלה בבירור כי הוא אינו קובע כי הפרטים המפורטים בו יפורסמו תוך 24

שעות; סעיף זה קובע כי גם הראשון שמשדר וגם מי שמשדר תוך 24 שעות מאז שתוצאות הסקר נמסרו לציבור לראשונה "יציין בצד התוצאות כל אלה". החובה היא לציין את הפרטים בצד התוצאות. האמור בענין 24 שעות אינו קשור אלא לשאלה מיהו המשדר אשר מחויב לציין את הפרטים האמורים. בענייננו ממילא מדובר בפרסום בכתב לציבור לפי סעיף 16ה(ג), אשר מחיל את הפרטים הנזכרים בסעיף 16ה(ב)(1)-(6) גם על פרסום לציבור בכתב (במובחן מ"שידור" ראשון או "שידור" תוך 24 שעות), וגם מסיבה זו האמור בסעיף 16ה(ב) רישא בענין 24 שעות אינו רלוונטי.

5. למעלה מן הצורך אוסיף, כי אף לשיטת המשיב, לפיה מותר לפרסם תוצאות סקר בחירות כפי שפרסם ללא הפרטים הקבועים בסעיף 16ה ולהשלים פרטים אלה תוך 24 שעות (טענה אותה דחיתי לעיל), המשיב מודה שהוא הפר את סעיף 16ה: הוא מודה שגם לאחר חלוף 24 שעות הוא לא פרסם את מספר האנשים שהתבקשו להשתתף בסקר. הוא גם אינו מכחיש שהוא לא פרסם את כל השאלות שנשאלו בסקר (אלא רק את השאלה ה"רלוונטית" בעיניו). די בכך כדי לקבוע כי המשיב אכן הפר את הוראות סעיף 16ה לחוק התעמולה.

בטענת המשיב בענין חוסר תום לבו של המבקש כמי שידע על הפצת הכרוז המשלים ביום 4.6.2012 בעת הגשת הבקשה ולא גילה זאת, אין כדי לשנות ממסקנתי. ראשית, המועד המצוין באישור החתימה של תצהירו של המבקש הוא 3.6.2012, כאשר לטענת המשיב עצמו הכרוז המשלים הופץ ביום 4.6.2012 (יום הגשת הבקשה). שנית, המבקש ציין בבקשה שהמשיב מתכוון להפיץ כרוז משלים כאמור. שלישית – וזה עיקר – בניגוד לטענת המשיב, בפרסום ה"משלים" ממילא לא הושלמו כל הפרטים שהדין מחייב

לפרסם לצד תוצאות סקר בחירות. לכן, בניגוד לטענת המשיב, הבקשה ממילא לא הוגשה בעת שכבר התייתר הצורך בה.

שיתוף ילדים מתחת לגיל 15 בתעמולת בחירות

6. המבקש טוען, תוך צירוף תמונה, כי בתאריך לא ידוע פרסם המשיב תעמולה הכוללת תמונות ילדים מתחת לגיל 15 הלבושים בחולצות המשיב. המשיב מודה בפרסום זה ומציין כי הוא הופץ באופן חד פעמי לפני חודש ימים (קרי, בתקופת תחולת האיסור בסעיף 2 לחוק: צוין בבקשה שמועד הבחירות הוא 12.6.2012 וראו סעיף 2 לחוק הקובע שאיסור זה חל בתקופת 90 הימים שלפני יום הבחירות וביום הבחירות). נטען, בנוסף, כי המשיב העלה לאינטרנט סרטון בו משתתפים ילדים התומכים בו לבחירות. לטענת המשיב, הוא לא ידע על הסרטון וזה הועלה שלא בידיעתו על ידי אחד מפעיליו; המשיב טוען כי הסרטון הורד מהאינטרנט 10 דקות לאחר שהועלה לבקשת פעיל מטעמו.

7. הנה כי כן, המשיב אף מודה בשיתוף ילדים מתחת לגיל 15 בתעמולת בחירות (בקשר למקרה הנטען הראשון). המשיב צירף לתגובתו תמונות המהוות לטענתו תעמולת בחירות מטעם מתמודדים אחרים בבחירות במועצה המקומית אלפי מנשה שבהן משתתפים גם כן ילדים מתחת לגיל 15. אין בפני בקשה להוציא צו נגד מתמודדים נוספים אלה ומתמודדים אלה אינם צד להליך זה. בענין זה אחזור על כך, שכל הצדדים בבחירות נקראים לפעול תוך הקפדה על חוקי הבחירות, כיאה למי שמתמודדים על תפקיד ציבורי, ולא להיזקק שוב ושוב לפניות ליושבת ראש ועדת הבחירות

המרכזית (ראו, בעניינם של בעלי הדין שבפנינו, תר"מ 9/19 אופיר נ'
טפרמן (טרם פורסם, 21.5.2012)).

8. סיכומו של דבר: ניתן בזה צו המורה למשיב להימנע מהמשך פרסום
סקר בחירות ומפרסום סקר בחירות חדש בניגוד לסעיף 16 לחוק הבחירות
(דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (כפי תחולתו בסעיף 22(ז) ל"תקנון
המועצות המקומיות (יהודה והשומרון), התשמ"א-1981"). כן ניתן בזה צו
המורה למשיב להימנע משיתוף ילד שגילו מתחת לגיל 15 בתעמולת
בחירות ולהימנע משימוש בתעמולת בחירות שבה השתתף ילד כזה.

ניתנה היום, ט"ו סיון התשע"ב (5.6.2012).

מרים נאור
המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושבת-ראש ועדת הבחירות
המרכזית
לכנסת ה-19

ד. שימוש ברמקול

תר"מ 8/19

כב' השופטת מרים נאור
יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-19

המבקש: יאיר וולף
ע"י ב"כ עוה"ד חנה זיכל

נגד

המשיב: דוידי פרל
ע"י ב"כ עוה"ד עופר נווה

בקשה למתן צו מניעה לפי
סעיף 163(ז) ל"תקנון המועצות
האזוריות – צו בדבר ניהול
מועצות מקומיות (יהודה
והשומרון)(מס' 783),
התש"ט-1979

החלטה

1. בפני בקשה לפי סעיף 163(ז) ל"תקנון המועצות האזוריות – צו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה ושומרון)(מס' 783), התש"ט-1979 (להלן: התקנון). סעיף 163(ז) הנזכר לתקנון לפי אותו הצו, שהוא צו של המפקד הצבאי באזור יהודה ושומרון, מפנה לסעיף 17 ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק התעמולה), תוך קביעה שהוראות סעיף 17 ב יחולו במועצות אזוריות באזור יהודה ושומרון (כמשמעותן בצו מושא התקנון – להלן: מועצות אזוריות), בשינויים המפורטים בתקנון.

2. כפי שכבר פורט בהחלטתי מיום 2.2.2012 בתר"מ 6/19 אשר התנהל בין הצדדים בבקשה זו, המבקש והמשיב מתמודדים בבחירות לראשות מועצה האזורית גוש עציון, אשר יתקיימו בעוד יומיים (14.2.2012). תחילה הגיש המשיב דכאן, מר דוידי פרל, בקשה לצו מניעה נגד המבקש, מר יאיר יששכר וולף, בענין תעמולה אסורה. בהחלטה הנזכרת הוצאתי צו מניעה בענין תעמולה מטעה ובענין תעמולה תוך שימוש בנכסי הציבור. בהמשך הגיש מר פרל בקשה בה טען כי מר וולף מבזה את הצו. דחיתי בקשה זו. לאחר מכן הגיש מר וולף בקשה נגד מר פרל לצווים בענין מודעות ושילוט במקומות אסורים ושימוש בילדים בתעמולת בחירות (תר"מ 7/19). בשבוע שעבר (8.2.2012) הוצאתי צווים בענין המודעות והשילוט במקומות אסורים, תוך קריאה לשני הצדדים לפעול תוך הקפדה על חוקי הבחירות, כיאה למי שמתמודדים על תפקיד ציבורי, ולא להיזקק שוב ושוב לפניות ליושבת ראש ועדת הבחירות המרכזית. נראה כי קריאה זו לא הועילה.

3. בבקשה הנוכחית, מבקש מר וולף צו המורה למר פרל להימנע משימוש ברמקול לצורך תעמולת בחירות בניגוד לסעיף 4 לחוק התעמולה, לרבות שימוש ברמקולים מתוך כלי רכב. בבקשה, אשר הוגשה היום (יום א' 12.2.2012) בשעה 11:10 בבוקר, נטען כי ביום ששי בשבוע שעבר (10.2.2012), הציב מר פרל מערכת הגברה בכלל היישובים והאזורים הציבוריים בגוש עציון, תוך שהחל בהשמעה בלתי פוסקת של זמריר בחירות ברעש מחריש אוזניים. כן נטען כי סובבו כלי רכב מטעמו והשמיעו רעש זה ברחבי הכבישים בכלל היישובים. מר וולף מפנה לסעיף 4 לחוק התעמולה, הקובע כי "לא תהא תעמולת בחירות באמצעות רמקול, פרט לשימוש ברמקול כדי להגביר קולו של נואם באסיפה המתקיימת כדין". המבקש טוען כי פנה למנהלת הבחירות בענין וכי זו סיפרה כי היא דרשה

מהמשיב להפסיק לבצע עבירות על החוק, פעם אחר פעם; אולם, לטענת המבקש, המשיב המשיך בשימוש ברמקולים.

4. המבקש מציין בפנייתו גם מכתב שחילק המשיב לעובדי המועצה האזורית; אולם, המבקש לא ביקש בענין מכתב זה צו כלשהו.

5. המשיב מודה בתגובתו כי "השמיע שירים", אך לטענתו הורה לפעילים להפסיק זאת לאחר שמנהלת הבחירות דיברה עמו, וההשמעה אכן הופסקה. המשיב אפילו לא טרח להסביר מדוע הפר את הוראות חוקי הבחירות. תחת זאת, מפרט המשיב טענות כרימון נגד התנהלות המבקש.

6. כאמור בסעיף 4 לחוק התעמולה, אסור השימוש ברמקולים בתעמולת בחירות – לרבות בכלי רכב – פרט לשימוש כדי להגביר קולו של נואם באסיפה המתקיימת כדין (ראו תב"כ 13/88 רמון נ' סיעת הליכוד (לא פורסם, 16.10.1988)).

נוכח דברי המשיב עצמו, ולבל יחזור על מעשיו, ניתן בזה צו המורה למשיב להימנע משימוש ברמקול לצורך תעמולת בחירות, לרבות שימוש ברמקולים מתוך כלי רכב, בניגוד לסעיף 4 לחוק התעמולה. אין צורך לומר כי גם המבקש צריך להיות בגדר נאה דורש ונאה מקיים בענין זה ובכל ענין אחר בנוגע לתעמולת בחירות.

ניתנה היום, י"ט שבט התשע"ב (12.2.2012).

מרים נאור
שופטת בית המשפט העליון
יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-19

ה. פקודת ביזיון בית המשפט

המבקש: נרדי מילר
ע"י ב"כ עו"ד אבינועם מגן

נגד

המשיב: אבי נעים

החלטה

בפני בקשה לפי סעיף 17ב(ג) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959, המסמיך את יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית בסמכויות בית משפט לפי סעיף 6 לפקודת ביזיון בית המשפט (להלן: הבקשה). הבקשה היא לחייב את המשיב לבצע את הוראותיו של צו שהוציא יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית השופט א' ריבלין ב-תר"מ 18/18 מגן נ' נעים (לא פורסם, 19.6.2008) (להלן: ההחלטה) ולהטיל עליו סנקציות לפי פקודת ביזיון בית המשפט. כן התבקש צו מניעה חדש, האוסר על המשיב להשתמש במחשב הרשות המקומית, בדואר האלקטרוני של הרשות המקומית ובסמל של הרשות המקומית לצורכי תעמולה והאוסר עליו להעביר רשימת כתובות הדואר האלקטרוני מהרשות המקומית אליו.

הבקשה הוגשה ביום 28.11.2011, לאחר פרישתה לגמלאות של יושבת הראש הקודמת של ועדת הבחירות המרכזית, השופטת א' פרוקצ'יה ובטרם מינויי לתפקיד זה. הבקשה הובאה בפני ביום 10.1.2012. הוריתי על תגובת המשיב.

דין הבקשה להימחק. סעיף 2 לנוהל הטיפול בבקשות לצו מניעה או לצו הסרת מודעות ולניקוי ושיקום מקרקעין לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959, התשס"ט-2008 מסדיר הגשת "בקשה לפי סעיף 17ב או 17ג לחוק". סעיף 3 לנוהל קובע כי כל בקשה תכיל פירוט מלא של העובדות המהוות את עילת הבקשה (סעיף 3(4) לנוהל) וכן העובדה אם קודם הגשת הבקשה דרש המבקש מהמשיב שימנע מביצוע העבירה הנטענת (כמפורט בסעיף 3(5) לנוהל). סעיף 4 לנוהל קובע:

"4. כל בקשה תהא נתמכת בתצהיר לשם אימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה ולאימות האמור בסעיף 3(4) ו-5).

בהחלטה מושא הבקשה קבע השופט א' ריבלין כי –

"אין מקום לכך שהמשיב יעשה שימוש בכתובת הדואר האלקטרוני של התושבים, כפי שקובצו על ידי המועצה, לצורך פנייה אישית מטעמו לתושבים. אני מורה לו להימנע מלעשות כן."

נטען בבקשה, בין היתר, כי המשיב ממשיך להשתמש ברשימת התפוצה של התושבים על מנת להפיץ דברי תעמולה. מהתגובה לבקשה עולה כי טענה עובדתית זו שנויה במחלוקת, כשהמשיב טוען לרדיפה פוליטית. לא עולה מהמסמכים שצורפו לבקשה לאלו כתובות נשלחו ההודעות והמבקש אף לא פירט כיצד ידוע לו לאלו כתובות הן נשלחו, ובניגוד להוראות הנוהל, לא

צורף לבקשה תצהיר. גם הטענות בבקשה לצו מניעה חדש כמפורט לעיל לא נתמכו בתצהיר.

למען הסדר אעיר כי אין לכרוך בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט עם בקשה לצו מניעה זמני אחר.

הבקשה נמחקה.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשע"ב (18.1.2012).

מרים נאור
שופטת בית המשפט העליון
יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-19

המבקש: דוידי פרל
ע"י ב"כ עוה"ד עופר נווה

נגד

המשיב: יאיר יששכר וולף
ע"י ב"כ עוה"ד חנה זיכל

"בקשה דחופה לפי פקודת בזיון ביהמ"ש מכח
סעיף 17ג(1) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה),
התשי"ט-1959"

החלטה

1. הבקשה שבפני הוכתרה כ"בקשה דחופה לפי פקודת בזיון ביהמ"ש מכח סעיף 17ג(1) [כך] לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959" (להלן: חוק התעמולה). יש לראות את הבקשה כבקשה לפי סעיף 163(ז) ל"תקנון המועצות האזוריות – צו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה ושומרון)(מס' 783), התשל"ט-1979" (להלן: התקנון). סעיף 163(ז) הנזכר לתקנון לפי אותו הצו, שהוא צו של המפקד הצבאי באזור יהודה ושומרון, מפנה לסעיף 17ב לחוק התעמולה, תוך קביעה שהוראות סעיף 17ב יחולו במועצות אזוריות באזור יהודה ושומרון (כמשמעותן בצו מושא התקנון), בשינויים המפורטים בתקנון. סעיף 17ב(ג)(1) לחוק

התעמולה, בתורו, מסמיך את יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית בסמכויות לפי סעיף 6 לפקודת בזיון בית משפט, בקשר לצווים שהוציא לפי סעיף 17ב.

2. בבקשה שבפני נטען כי המשיב מפר את צו המניעה שהוצאתי ביום 2.2.2012 במסגרת תיק זה (להלן: צו המניעה). במסגרת צו המניעה הוריתי למשיב, בין היתר –

”להימנע מהפצת מידע לתושבי המועצה בחתימתו, בשמו או תוך אזכורו, באמצעות המועצה או באמצעות גופים אחרים כגון החברה הכלכלית, בימים הספורים שנותרו עד לבחירות” (ההדגשה הוספה).

לטענת המבקש, למרות צו המניעה, המשיב פרסם מסמך תעמולה בשם ”ידיעות הגוש” הנושא תאריך 3.2.2012, עם ברקוד בראש העמוד הראשון המוביל לדף של המשיב ברשת החברתית ”פייסבוק” (להלן: מסמך התעמולה). לטענתו מדובר בהפרה של צו המניעה. המבקש טוען כי מסמך התעמולה מפר את צו המניעה, כאשר, לדבריו, הצו כביכול קבע כי על המשיב ”להימנע מהפצת מידע באמצעותו ו/או באמצעות החברה הכלכלית...” (סעיף 5 לבקשה; ההדגשה הוספה).

3. המשיב טוען כי הבקשה הוגשה בחוסר תום לב, תוך ניסיון מכוון להטעות את יו”ר ועדת הבחירות המרכזית. המשיב מצביע על כך שנוסח צו המניעה אינו כפי שציטט המבקש בסעיף 5 לבקשה. לטענת המשיב, לא היה בצו המניעה כל איסור על כך שהמשיב יזכיר את שמו ואת פעילותו בתעמולתו האישית המופצת באמצעותו עצמו. דווקא ראוי, לטענת המשיב, כי מועמד יפעל במסגרת תעמולתו בדרך של האדרת שמו

וביסוס פעילותו תוך הפצת מידע עובדתי רב על מנת שהבוחר ישפוט בעצמו.

דיון

4. כפי שטוען המשיב, נוסח צו המניעה אינו כפי שהמבקש ציטט אותו בסעיף 5 לבקשתו. כפי שניתן להיווכח מהנוסח האמיתי של צו המניעה, המצוטט לעיל, לא הוריתי בצו המניעה כי משיב יימנע מכל פרסום תעמולה לקראת הבחירות. ברי כי החוק אינו אוסר על הפצת מודעות תעמולה באמצעים שונים כגון הכנסה לתיבות דאר בכל בית, משלוח בדאר, חלוקה ברחוב וכיוצא באלה (ראו חוות דעתו של יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית השופט (בדימוס) א' חלימה (ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השלוש-עשרה – החלטות והנחיות 26 (1992)). "...אם ראש העיר או רשימתו נוטלים חלק במערכת הבחירות, רשאים הם ואף זכאים הם לפרסם את מה שנראה בעיניהם כחשוב וכראוי לפרסום בקשר לפעולותיהם בעבר, אך עליהם לעשות זאת מתקציב רשימתם ולא מתקציב הציבור בכללותו" (תר"מ 2/83 נאות נ' עיריית חיפה, פ"ד לז(4) 183, 189 (1983) (להלן: ענין נאות); ראו גם סעיף 3(ב) להנחיות היועץ המשפטי לממשלה מס' 1.1900 (21.779), משרד הפנים - המפקח הארצי על הבחירות - דיני בחירות לרשויות המקומיות 175 (איילת פישמן עורכת, 2008) (להלן: קובץ משרד הפנים). צו המניעה שבענייננו מורה כי המשיב לא יפיץ באמצעות המועצה וגופים אחרים כגון החברה הכלכלית של המועצה מידע לתושבי המועצה בחתימת המשיב, בשמו או תוך אזכורו עד הבחירות. הגבלת הפצת המידע באמצעות המועצה וגופים הקשורים אליה משרתת תכלית מסוימת, שעניינה איסור השימוש בנכסי הציבור לצורך תעמולת בחירות (ראו סעיף 2א

לחוק התעמולה, וכן האסמכתאות אליהן הפניתי בהחלטתי מיום 2.2.2012 בקשר לצו המניעה מושא בקשה זו: קובץ משרד הפנים, בעמ' 164; ענין נאות, בעמ' 189). מסמך התעמולה "ידיעות הגוש" אמנם מזכיר את המשיב ומאזכר את החברה לפיתוח גוש עציון ואת פועלו בה, אך המבקש לא טען וממילא לא הראה כי המסמך הופץ באמצעות המועצה או באמצעות גופים אחרים כגון החברה הכלכלית.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ב (6.2.2012).

מרים נאור
שופטת בית המשפט העליון
יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-19

המבקש: משה אופיר

נגד

המשיב: גדי טפרמן
ע"י ב"כ עוה"ד ר. קרגולה ואח'

בקשה לפי פקודת בזיון בית
משפט לפי סעיף 22(ז) ל"תקנון
המועצות המקומיות (יהודה
והשומרון), התשמ"א-1981"

החלטה

ההליכים והטענות

1. באלפי מנשה, שהיא מועצה מקומית לפי צו של המפקד הצבאי (צו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א – 1981 (להלן: צו המפקד הצבאי)), מתקיימות בחירות מיוחדות לראשות המועצה. בתר"מ 9/19, הגיש המבקש נגד המשיב, המתמודד בבחירות אלה, בקשה לצו לפי סעיף 22(ז) ל"תקנון המועצות המקומיות

(יהודה והשומרון), התשמ"א-1981" (להלן: התקנון). בתקנון נקבע כי הוא הוצא לפי סעיף 2 לצו המפקד הצבאי ויתר סמכויותיו של המפקד הצבאי לפי כל דין ותחיקת בטחון. סעיף 22(ז) הנזכר לתקנון מפנה לסעיפים 17ב ו-17ג לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק התעמולה), תוך קביעה שהוראות חוק התעמולה יחולו במועצות מקומיות באזור יהודה ושומרון (כמשמעותן בצו המפקד הצבאי, ולהלן: מועצות מקומיות), בשינויים המפורטים בתקנון. בבקשה, טען המבקש כי המשיב מפרסם תעמולת בחירות בשני סוגי שלטי חוצות – "שלטי חוצות" ושלטי "בילבורד" כהגדרתו – בהיקף החורג מהמותר לפי סעיפים 10ב(ב)(3) ו-4 לחוק התעמולה (כפי שאלה מוחלים על הבחירות במועצה המקומית בסעיף 22(ז) לתקנון). המבקש ביקש צו נגד המשיב המורה לו להימנע מכך והמורה לו להסיר את השילוט החורג מן ההיקף המותר.

2. ביום שני, 21.5.2012, הוצאתי נגד המשיב צו המורה לו להימנע מפרסום תעמולת בחירות מטעמו בשלטי חוצות החורגת מעבר ל-20% משטחי הפרסום של כל משווק פרסום בתחום השיפוט של המועצה המקומית אלפי מנשה וכן צו המורה לו להביא להסרת כל תעמולת בחירות מטעמו החורגת מעבר ל-20% משטחי הפרסום של כל משווק פרסום בתחום השיפוט של המועצה המקומית אלפי מנשה, וזאת תוך 3 יום, קרי – עד יום חמישי 24.5.2012 (להלן: הצו).

3. ביום ראשון 27.5.2012 חל חג השבועות, ובבוקר למחרת, 28.5.2012, פנה המבקש בבקשה לפי פקודת בזיון בית משפט נגד המשיב בקשר לצו. סעיף 17ב(ג) לחוק התעמולה מחיל על צו מניעה לפי אותו חוק את סעיף 6 לפקודת בזיון בית משפט. בבקשת הבזיון טען המבקש כי

המשיב אמנם קיים במועד את הצו בקשר ל"שלטי החוצות", אך התעמולה החורגת בשלטי "בילבורד" טרם הורדה, אף שכבר בבוקר יום ששי 25.5.2012, יום למחרת המועד לקיום הצו, הוא פנה אל המשיב בענין.

4. המשיב הצהיר בתגובתו לבקשה כי כבר ביום מתן הצו, הוא פנה לחברה להורדת שילוט החוצות שלו, באופן שיביא לסך של 20% משטחי הפרסום ביישוב. המשיב צירף העתק הפניה לתצהירו. עוד הצהיר כי כאשר הבחין בערב יום חמישי (24.5.2012), המועד לקיום הצו – מ"ג) כי השילוט "הקטן" (קרי, שילוט ה"בילבורד") טרם הוסר, הוא יצר קשר טלפוני עם חברת הפרסום, אשר הבטיחה לבצע זאת עוד באותו לילה. המשיב הצהיר כי כאשר הדבר לא נעשה, הוא פנה אל חברת הפרסום ביום ששי בעל-פה ובכתב כדי לקבל עדכון דחוף. לפי הצהרת המשיב והתכתובת שצירף לתצהירו, חברת הפרסום מסרה לו כי חרף הבטחתה להסיר את השילוט הקטן, בשל לחץ עבודה לקראת החג לא הצליחה להשיג צוות אשר יבצע את עבודת ההסרה, אך הובטח לו כי הנושא יטופל בדחיפות מיד לאחר החג ביום ב' (28.5.2012). המשיב הצהיר בתגובתו כי אכן, ביום 28.5.2012, הגיע ליישוב צוות של חברת הפרסום והסיר את השילוט הקטן. המשיב מלין בתגובתו על כך, שלמרות שהוא עדכן את המבקש ביום ששי על השתלשלות הדברים ועל כך שחברת הפרסום תסיר את השילוט הקטן ביום 28.5.2012, אצה למבקש הדרך והוא הגיש בקשת בזיון בבוקרו של אותו יום.

5. בתגובה מטעם המבקש ביום 30.5.2012 שעליה הוריתי, אישר המבקש כי כל השילוט החורג מטעם המשיב אכן הוסר.

6. הצו שהוצא נגד המשיב הורה לו להסיר את כל השילוט החורג עד יום 24.5.2012, ואולם צו זה קיים במלואו רק ביום 28.5.2012. בכך הפר המשיב את הצו, הפרה ברורה. תשובת המשיב לפיה חברת הפרסום אינה בשליטתו – לאו תשובה היא. סעיף 10ב(ב)(4) לחוק התעמולה אוסר על המתמודד לפרסם תעמולת בחירות במתקני פרסום חוצות מעבר להיקף המותר. מתמודד הבוחר לפרסם תעמולת בחירות באמצעות משווק פרסום אינו מסיר מעצמו את האחריות לכך שפרסום זה יהיה כדין, והוא גם אינו מסיר מעצמו את האחריות לכך שאם הפרסום אינו כדין וניתן צו נגדו בענין, הצו יקיים במועדו. על מועמד המתקשר עם משווק פרסום לשם פרסום תעמולת בחירות לדאוג לתניות החוזיות המתאימות, אשר יבטיחו, ביחסים בינו לבין משווק הפרסום שלא יהיה פרסום בלתי חוקי וכן את זכותו להביא, במידת הצורך לאלתר, להסרת תעמולה בלתי חוקית. אין למעשה מחלוקת כי המשיב הפר את הצו.

7. עם זאת, הגעתי למסקנה כי אין מקום למתן סעד לפי פקודת בזיון בית משפט בנסיבות הענין. המטרה של הטלת מאסר או קנס לפי פקודת בזיון בית משפט היא לכופ אדם לציית לצו בעתיד (ראו רע"א 3888/04 שרבט נ' שרבט, פ"ד נט(4) 49 (2004); ע"פ 5177/03 מור נ' דנציגר-משק פרחים "דן", פ"ד נח(4) 184 (2004); תב"כ 13/16 ח"כ אפי אושעיה נ' סיעת "ישראל בעליה", ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השש-עשרה – החלטות והנחיות מהבחירות לכנסת השש-עשרה 128, 134 (26.1.2003)). כפי שצוין לעיל, המשיב הצהיר כי כבר ביום הוצאת הצו פנה לחברת הפרסום, ומהמכתב שצירף לתצהירו

עולה כי דרישתו היתה לקיום מלא של הצו. הוא אף הצהיר כי כאשר נכח לדעת במועד האחרון לקיום הצו שהצו לא בוצע בקשר לשלטי "בילבורד" (כהגדרת המבקש), הוא קיבל הבטחה מחברת הפרסום שהדבר ייעשה עוד באותו הלילה. כאשר הבטחה זו לא קוימה – כך הצהיר המשיב תוך צירוף התכתובת – הובטח לו שהשילוט החורג יוסר בדחיפות ביום שלאחר החג. יודגש כי טענות המשיב בענין השתלשלות הדברים הועברו למבקש כבר ביום ששי (יום למחרת המועד לקיום הצו), עוד טרם הגשת הבקשה לבזיון בית משפט, ולא נטענו לראשונה רק בתגובה לבקשת הבזיון. בסופו של דבר, אמנם באיחור, וכפי שמודה המבקש, הצו בוצע. מהטענות ומהתצהירים שבפני, לא עולה חשש ממשי לכך שבכוונת המשיב לשוב ולהפר את הצו, ובהעדר חשש כזה, אין מקום לסעד לפי פקודת בזיון בית משפט. אם המשיב ישוב ויפר חלילה את הצו ויסתבר שאין מדובר במעידה חד פעמית שאותה ביקש המשיב למנוע – לא אהסס, אם אתבקש לעשות כן, להטיל עליו סנקציה לפי פקודת בזיון בית משפט. ושוב קוראת אני למתמודדים בבחירות אלה ואחרות לקיים את הוראות החוק בענין דרכי תעמולה בלי להמתין לכך ש"ייתפשו" בפעולה בלתי חוקית (ראו האמור בהחלטתי מיום 21.5.2012 בתר"מ 9/19 אופ"ד נ' טפרמן). הפרות חוק אינן לכבודם של מי שמתמודדים על משרה ציבורית.

ניתנה היום, י"ג סיון התשע"ב (3.6.2012).

מרים נאור
שופטת בית המשפט העליון
יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-19

סקרי בחירות

תר"מ 13/19

כב' המשנה לנשיא מרים נאור
יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-19

המבקש: משה אופיר
ע"י ב"כ עוה"ד עמית זילברג

נגד

המשיב: גדי טפרמן

בקשה לפי פקודת בזיון בית
משפט לפי סעיף 22(ז) ל"תקנון
המועצות המקומיות (יהודה
והשומרון), התשמ"א-1981.

החלטה

1. ביום 5.6.2012 הוצאתי צו המורה למשיב להימנע מהמשך פרסום סקר
בחירות ומפרסום סקר בחירות חדש בניגוד לסעיף 16ה לחוק הבחירות (דרכי

תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק התעמולה), כפי תחולתו בסעיף 22(ז) ל"תקנון המועצות המקומיות (יהודה והשומרון), התשמ"א-1981" (להלן: התקנון). זאת, לאחר שהמשיב פרסם סקר בחירות מבלי שצוינו בצד תוצאות הסקר הפרטים שיש לציין כאמור, בהתאם לסעיפים 16ה(ב) ו-16ה(ג) לחוק התעמולה (להלן: הפרטים לגבי עריכת הסקר). באותה החלטה דחיתי את טענת המשיב, לפיה מותר לפרסם את תוצאות הסקר ללא פרסום הפרטים לגבי עריכת הסקר בצדן של תוצאות הסקר (וחלף זאת לפרסם את הפרטים לגבי עריכת הסקר בנפרד, תוך 24 שעות מפרסום התוצאות). הדברים פורטו בהחלטה האמורה, ואין צורך להאריך.

2. בבקשה זו, לפי סעיף 6 לפקודת בזיון בית משפט (כפי שסעיף זה מוחל בסעיף 22(ז) לתקנון, באמצעות סעיף 17ב לחוק התעמולה), טוען המבקש עתה כי המשיב מפר את הצו בכך שהוא ממשיך לפרסם את הסקר מושא הצו. לענין זה מצרף המשיב העתק פרסום ברשת חברתית שנעשה, לפי הטענה, לאחר הוצאת הצו. ואולם, בפרסום זה לא מופיעות תוצאות הסקר, אלא רק פרטים לגבי עריכת הסקר, כגון שם מזמין הסקר, שם עורך הסקר, התקופה בה בוצע הסקר, מספר המשתתפים בסקר, שיעור טעות הדגימה ושאלה שנשאלה בסקר. המבקש אף מציין בבקשתו כי הוא ביקש "להוריד את הסקר באופן מייד" ומצטט את תגובתו של פעיל מטעם המשיב לפיה "ההודעה הזאת אינה סקר, אין בה תוצאות סקר, לכן אין שום בעיה להשאירה". אכן כך. החובה בסעיפים 16ה(ב) ו-16ה(ג)

לחוק התעמולה חלה על שידור ופרסום בכתב של תוצאותיו של סקר בחירות. המבקש אינו טוען כי המשיב ממשיך לפרסם את תוצאות הסקר; המסמכים שצורפו לבקשה מצביעים רק על פרסום פרטים לגבי עריכת הסקר – וברור, בין היתר מתגובת הפעיל המצוטטת, כי טענת המבקש אינה אלא שפרסום פרטים לגבי עריכת הסקר, ללא פרסום תוצאות הסקר, מהווה, כביכול, פרסום סקר בניגוד לצו (ובניגוד לדין).

2. הבקשה נדחית, בלא צורך בתגובה.

3. ניתנה היום, כ' סיון התשע"ב (10.6.2012).

מרים נאור
המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושבת-ראש ועדת הבחירות
המרכזית
לכנסת ה-19

פנייה מוקדמת למשיב

המבקש: גדי טפרמן
ע"י ב"כ עוה"ד ר. קרגולה

נגד

המשיב: 1. אמנון כרמי
2. מועצה מקומית אלפי מנשה
3. המנהל האזרחי באזור יהודה ושומרון – יועמ"ש

בקשה למתן צו לפי סעיף 22(ז)
ל"תקנון המועצות המקומיות
(יהודה והשומרון), התשמ"א-
1981"

החלטה

1. בפני בקשה לפי סעיף 22(ז) ל"תקנון המועצות המקומיות (יהודה והשומרון), התשמ"א-1981" (להלן: התקנון). בתקנון נקבע כי הוא הוצא לפי סעיף 2 לצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס'

892), התשמ"א – 1981 (להלן: הצ"ן) ויתר סמכויותיו של המפקד הצבאי לפי כל דין ותחיקת בטחון. סעיף 22(ז) הנזכר לתקנון מפנה לסעיפים 17ב ו-17ג לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק התעמולה), תוך קביעה שהוראות חוק התעמולה יחולו במועצות מקומיות באזור יהודה ושומרון (כמשמעותן בצו מושא התקנון – להלן: מועצות מקומיות), בשינויים המפורטים בתקנון.

2. הצו המבוקש הוא צו נגד המשיב 1, אשר לטענת המבקש מתמודד בבחירות המיוחדות לראשות המועצה המקומית אלפי מנשה, המורה לו להימנע מלהציב שלטי פרסום חוצות נוספים בקשר עם מועמדותו לבחירות ולהסיר שלטי פרסום חוצות שהציב. כפי שהקדים המבקש וטען שיעשה בתגובתו לתר"מ 9/19, בקשה זו מוגשת לאחר שהוגשה בקשה נגד המבקש על תעמולת בחירות בשלטי חוצות מטעמו.

3. המבקש לא פירט בבקשתו או בתצהיר אם קודם הגשת הבקשה דרש מהמשיב 1 שימנע מביצוע העבירה הנטענת בבקשה, וממילא לא ציין מועד או תוכן של פניה כאמור. גם לא צורף העתק של פניה בכתב. זאת, בניגוד לסעיפים 3(5) ו-4 לנוהל הטיפול בבקשות לצו מניעה או לצו להסרת מודעות ולניקוי ושיקום מקרקעין לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959, התשס"ט-2008 (להלן: הנוהל). על כן, דין הבקשה להימחק על הסף. בשולי הדברים – אין בציון פניית המבקש לאחד בענין מושא הבקשה – למשיב 3 – כדי להוות תחליף לפניה למשיב שנגדו מבוקש הצו והגשת בקשה בהתאם לנוהל.

4. הבקשה נמחקת. למען הסר ספק מובהר כי המבקש רשאי להגיש, אם רצונו בכך, בקשה בהתאם לנוהל אם קיימת עילה לכך, ואם תוגש בקשה כזו, היא תידון.

ניתנה היום, כ"ט אייר התשע"ב (21.5.2012).

מרים נאור
שופטת בית המשפט העליון
יושבת-ראש ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-19